

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԷ ՀՕՐ ԺՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

Բ Ե Թ Ղ Ե Հ Է Մ Ի Ս Ո Ի Ր Բ Ա Յ Ր Է Ն

Ժ Ո Ղ Ո Վ Ո Ի Ր Դ Հ Ա Յ Ո Յ

ՈՐ ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ, Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՍ ԱՇԽԱՐՀԻ

Մեր Տիրոջ Սուրբ Ծննդեան այս խորհրդաւոր գիշերուան մէջ, նորէն կը լեցուինք սիրոյ, յոյսի և ուժի յաւերժական ժայթքով, որովհետև Աստուածայայտնութեան խորհուրդը քեւաւոր վերելքով մը կը հանէ զմեզ երկրէն երկինք, հանդիսատես ընելու մարմնով երևցող Աստուծոյ զօրութեան:

Ունայն արտայայտութիւն մը չէ «այսօր երկիրս երկինք եղեն» բացայայտութիւնը, զոր սրբազան երգը կ'արձագանգէ ամէն տարի մեր Տիրոջ Ծննդեան առիթով: Մարդուն կեանքը շնորհիւ այդ Յայտնութեան՝ նոր նշանակութիւն կ'ստանար:

Ծնունդը սրտառուչ և գեղեցիկ դրուագ մը չէ միայն, մին աւելցնելով՝ որոնք յառաջ յուզիչ և մեծ յիշատակներով կը հարստացնեն կեանքը, այլ սկիզբը նոր կարգի մը՝ մարդկային պատմութեան մէջ: Մարդ կրնայ մնալ նոյն կաւէ կանքեղը, հողագանգրւած իրականութեամբ, քշուառութեամբ և վշտով առիւ, բայց յոյսին բերկրանքովը յաւիտ շողափայլ:

Յիսուսի ծնունդը մարդուն և Աստուծոյ երջանիկ հանդիպման տօնն է, ոսկի օղակը երկնքի և երկրի: Մանուկը որ կու գար իրեն իբրև օրօրոց ընտրելու բովանդակ աշխարհը, մարմնացած սէրն էր, աշխարհը տաքցնող հոգին, որ կը բանար երկնքին սիրտը և մարդուն արգանդը, սփռելի և նոր խորհուրդով մը:

Աշխարհը պէտք ունէր այս գիշեր մարմին առնող այդ Սուրբ Հոգիին, որ կրակի պիտի վերածէր մեր կաւը, պղտոր և գունատ մեր խորհուրդներուն պարգևելու ստեղծումի հրաշքը: Հոգին որ չի գար մեզի այս աշխարհի ուժերէն, որ յաւերժական ժայթքն ու բխումն է յոյսի և սիրոյ, որ մեզի կը բերէ հաւաստիքը թէ մարդուն տրուած է այլևս իր կեանքը այլակերպելու, պայծառակերպելու աստուածայինին մէջ, և զայն տանելու յաւերժին:

Գիտեմ թէ դուն կը հաւատաս, հաւատացած ես միշտ, ժողովուրդ Հայոց, արդարութեան, սիրոյ, խաղաղութեան և անոնց

փրկարար և անկորնչելի փառփին: Քու պատմութիւնը արնագեղ և հսկայամարտ ֆերթութեամբ է այդ խոյանքին: Դարեր շարունակ արիւն և երագ իբրև սրտայոյզ պատգամներ շողացին վառ ի վառ ֆու զաւակներուդ ողբերգութեան վրայ, բայց դուն կրցար պահել ֆու հաւատքդ, որովհետև գիտցար հաւատալ Բեթղեհէմի խորհուրդին և ամէն տարի մանկացեալ Աստուծոյ հետ կրցար մայրացնել ֆու հոգիդ:

Ի՛նչ փոյթ գառանցանքը մարդերու, շառաչիւնը կործանումներու, պաշտամունքը ուժին և մամոնային: Մենք կը հաւատանք որ իր տիեզերական սէրը, ցանուած մարդոց հոգիներուն մէջ, կ'անի և կը մեծնայ ամէն օր, ըլլալու հսկայ ծառը եղբայրութեան, իր հովանիին ներքև առնելու ամբողջ մարդկութիւնը՝ համաձայն իր պատգամին:

Խաղաղութեան իդներու և ռազմաշունչ կիրքի խառնուրդ մըն է կեանքը, և ատոր համար քերես գեղեցիկ: Քարիին ու չարին հակամարտութեան հանդէսն է անիկա, ուր արդարութիւնը իր ուժը կը փորձէ ամէն ֆայլափոխին, հակառակ իր առջև ցցուող արգելֆներուն:

Այս ըմբռնումին առջևն է որ կ'աղուորնայ կռիւին գաղափարը, ստանց աղարտելու խաղաղութեան սրբութիւնը: Սակայն ատոր համար կարևոր է որ մարդիկ կարենան հոգեկան ոլորտի մը մէջ փոխադրել զայն, բարոյական պայքարի մը վերածելով պատերազմի կիրքը: Առաքելին բացատրութեամբ «բարոյք պատերազմ»ի ծրագիրն է որ պէտք է իրագործուի հոն ամէն վայրկեան: Յամբ բայց ամուր գնացով մարդկութիւնը դէպի անարիւն պատերազմ, այսինքն կենդանի խաղաղութեան կ'երթայ, ցից ու դերբուկ համբաներով:

Ժողովուրդ Հայոց որ ի սփիւռս աշխարհի. նուիրական այս գիշերով, կեցած նորէն Սուրբ Ծննդեան վեհավայրին մէջ, ֆեզի կը փոխանցեմ աւետիսը, որուն հաւատքը ֆսան դարերէ ի վեր կը լեցնէ և կը զօրացնէ մեր ֆրիստոնէական կեանքը: Աւետիսը, զոր օր մը հովիւներ և հրեշտակներ տուին աշխարհին, տակաւին կ'արձագանգէ կարծես այս սրբազան Այրին խորը: Զայն ֆեզի կը փոխանցեմ նոյնութեամբ իբրև Տիրոջ արիւնով քաթախուած նշխարը: Ս'ն և պահէ իբրև սպեղանի ֆաղցրութեան և պատգամ մ'իսթարութեան բովանդակ կեանքիդ համար: Շարունակէ՛ հաւատալ յաւերժին, Յիսուսի ծննդեան և մարդուն աստուածացումին, և մայրացուր հոգիդ այս գիշերուան մեծ խորհուրդով, նման ֆու պապերուդ՝ որոնք դարեր շարունակ կ'աւեն և հողէն վարդեր հանեցին, գեղումի բերելով գիշերները և բանալով դուռները երկնքին, իջեցնելով Աստուծոյ Որդին իրենց սիրտերուն մէջ և մտորի գաղջ ընտանութեան:

Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ, մեզ և ձեզ մեծ աւետիք:

18 Յունուար 1975

Սուրբ Ծնունդ